

delige politiske Betragtninger, navnlig af den længere tilbageiggende Tid, og jeg skulde derfor henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil komme noget nærmere tilbage til den Sag, der ligger for.

Tscherning: Altsaa har jeg tilstrækkeligt beviist, at det nærværende Ministerium ikke skal lade sig vugge som det foregaaende Ministerium paa den populaire Bølge, at det ikke skal frygte for at skaffe Kongeriget Danmark den klare Stilling, som det som Enhedskongerige trænger til, nemlig at have een Konge og een Repræsentation til at afgjøre Anliggenderne, og ikke vise saa overordentlig stor Omsorg for at sætte et Forslag igjennem, som selv de, der sige Ja, gjøre næsten flere Bebrejdelser end vi Andre, der sige Nei. Det vil fremgaae af denne Afstemning, at det bliver modtaget — man kan gjerne sige — med Medbhylighed af dem, der modtage det, og forkastet af dem, der ikke ville have det. Men, selv om Forslagets Antagelse bliver Slutningsscenen i den hele Act, om ogsaa det ærede Ministerium skulde mene, at det: at faae Forslaget antaget vilde lette Regjeringens Stilling, selv om det var derfor, at det vilde blive ved at hænge ved det, var det dog det Bedste at tage imod det og lægge det hen; thi derved fik Ministeriet en bedre Støtte. Selv om Forslaget antages, maa det blive klart for Ministeriet, at eet Aar endnu kan og bør ikke hengaae under de Betingelser, hvorunder vi leve: at have to Forsfatninger i et saa lille Land; vi maae gjøre, hvad der staaer i vor Magt, for ikke at vise Alverden, at vi ikke ere flikkelige til at leve under almindelige constitutionelle Betingelser og at vi ikke ere flikkelige til at holde sammen i vort eget Indre.

Conseilspræsidenten: Jeg skal kun, i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne, gjentagende anbefale Lovforslaget til Thingets Vedtagelse. Forsaavidt der fra det ærede Medlem, som nu sidst satte sig, er fremfat en Mængde Bebrejdelser osv., skal jeg ganske rolig lade dem staae ved deres Værd, og kun ganske i Almindelighed udtale, at, hvad der staaer ham klart, er mig complet dunkelt.

Dovstgaard: I det sidste Rigsraads-møde i denne Sal, der gik forud for Oplosningen af Rigsraadets Folkething, hvori Forslaget dengang laa for, gav jeg det dengang kaldne Grundlovsforslag min Stemme, idet jeg under Behandlingen havde hittret, at jeg fornemmelig ønskede Sagen bragt for Rigsdagen, for at der muligt der kunde gjøres Forandringer. Da jeg udtalte dette, var det ogsaa min fulde og faste Overbeviisning. Efter den Tid have Forholdene imidlertid bethdeligt forandret sig, og hvormeget der end vil være at sige mod det foreliggende Forslag, ogsaa efter min Formening, kan dog vel Ingen nægte, at der er steet store og bethdelige Forandringer til det Bedre i det nuværende Forslag, sammenlignet med det daværende, idet navnlig det aabenbare Classeshytem er opgivet, og den almindelige Valgret for en stor Deel er bleven bevaret. Dette er for mig af saa stor Betydning, at jeg ikke kan Andet end støtte dette Forslag paa ethvert Trin. Jeg beklager, at jeg paa Grund af en for mig høist sørgelig Tilskikkelse var forhindret fra at give Forslaget min Stemme ved dets endelige Vedtagelse i det sidste Rigsraad, idet jeg troer, at de Mænd, der gavede det deres Stemme, saavel som den høitagtede Regjering, der søger at føre det frem, som jeg haaber med Held, have virket meget i Fædrelandets og Frihedens Interesse og til deres Bevarelse. Naar jeg siger, at de have arbejdet i Frihedens og Fædrelandets Interesse, saa vil jeg tilføie, at selv om der ikke skulde være noget Værrer i Udsigt, vilde jeg ansee det for en stor Ulykke, om de to Forsatninger skulde staae i Fremtiden og sliede hinanden op og derigjennem ødelægge og søndersplutte Landets Kræfter til almindelig Fordærvelse. (Tscherning: Hør!) Det ærede Medlem, som der sagde „Hør!“ har altid med Rette raabt paa, at vi skulde søge en hurtig Afgjørelse og Ende paa den Sag. Deri er jeg fuldkommen sammenstemt med ham; men han vil opnaae Maalet ved at forhindre Afgjørelsen, ved at holde tilbage paa den eneste Vej, ad hvilken Endemaalet og en endelig Afslutning ere tænkelige at tilveiebringe; deri kan jeg ikke slutte mig til ham, thi deri seer jeg